

HISTORIE ROTTERDAMSE DEELGEMEENTEN

Deel 9

Regiovorming in het vooruitzicht.

De negentiger jaren staan ook in het teken van de discussie over de Provincievorming van Rotterdam en het opplussen van de deelgemeenten tot gemeenten-nieuwe stijl binnen die Stadsprovincie Rotterdam.

Gedurende het bovenstaande proces in de richting van de versterking van het deelgemeentebestel werd op het vlak van de dagelijkse woon- en leefomgeving bevoegdheden en budgetten op het gebied van het beheer van de buitenruimte en sport en recreatie gedecentraliseerd.

In de nota Binnengemeentelijke decentralisatie klonk al de regio- dan wel provincievorming door, die, omdat die plannen onder meer een opsplitsing van het Rotterdamse grondgebied in kleinere gemeenten inhielden, twee jaar later leidde tot een discussienota van het college, getiteld 'De grenzen van de toekomstige Rotterdamse gemeenten' (1 maart 1993).

In deze nota gaf het college zijn visie over de wijze waarop het grondgebied van onze gemeente zou moeten worden opgedeeld in meerdere 'gemeenten-nieuwe stijl'. Uitgangspunt was daarbij dat de indeling van het grondgebied van de gemeente volgens de begrenzing van de deelgemeenten diende te geschieden. Deze begrenzing was, aldus het college, immers de uitkomst van een ontwikkeling van enige decennia waarin de indelingscriteria systematisch zijn geanalyseerd, geëvolueerd en uitgekristalliseerd, en waarbij de opvattingen van vele betrokkenen op weloverwogen wijze in de beleidsvorming waren verwerkt.

Maar op deze in de praktijk 'gegroeide' begrenzing moesten, gezien de gewenste bestuurskracht van de 'gemeenten-nieuwe stijl', mede in relatie tot de overige gemeenten in de toekomstige regio/stadsprovincie, en gelet op de 'vitale', burgersnabije taken welke vooral in relatie zouden staan met de dagelijkse leef- en woonomgeving, wel een paar uitzonderingen gemaakt worden. Zo was het college van mening dat samengevoegd moesten worden de deelgemeenten Hillegersberg-Schiebroek en Overschie, alsmede de wijken Pernis en Heijplaat met respectievelijk de deelgemeenten Hoogvliet en Charlois.

Voor het stadscentrum en het haven- en luchthavengebied bepleitte het college, in overeenstemming met de toenmalige opvattingen binnen het OOR (zoals in 'De Inzet II' aangegeven), een bijzondere, gemeentevrije status. Nadere verkenningen leerde echter dat een dergelijke status op gespannen voet zou staan met (grond-)wettelijke regelingen, waarop het college in het uiteindelijke raadsvoorstel van 15 juni 1993 (Verzameling 1993, nr. 106) alsnog voorstelde het Rotterdamse luchthaven-, haven- en centrumgebied gemeentelijk in te delen. Maar in die gebieden moest dan wel op basis van een verregaande differentiatie in taken en bevoegdheden de ontwikkeling en het beheer van deze gebieden aan het gemeentelijke bestuursniveau worden onttrokken en worden neergelegd bij de regio.

Volgens het college moest de luchthaven gemeentelijk ingedeeld worden bij de gemeente waarvan Overschie deel uit zou maken. Ten aanzien van de gemeentelijke indeling van het centrum en de haven stelde het college voor hiervoor één aparte 'centrumgemeente' in te stellen. Een kleine gemeente die homogeen en bijzonder zou zijn. Het smalle - lokaal georiënteerde - takenpakket en bijzondere karakter brachten volgens het college tot uitdrukking dat stad en haven de gehele regio toebehoren. Het college opperde tevens deze bijzondere positie tot uiting te laten komen in de creatie van een personele unie in de zin dat de functies van voorzitter van het regiobestuur (commissaris der Koningin) en burgemeester van de centrumgemeente in één persoon zouden zijn verenigd.